بررسی اثر ناهمواری سطح بر عمل کرد روان کاری

در یاتاقانهای لغزشی پلهای

محمد هادی قناعتیان'، محمود خداداد' و اصغر دشتی رحمت آبادی'

دانشکده مهندسی مکانیک دانشگاه یزد (تاریخ دریافت:۸/۸/۱۱ تاریخ پذیرش:۹۰/۲/۳)

چکیدہ

در تئوریهای مربوط به مسائل روانکاری، سطوح یاتاقان را صاف و بدون زبری در نظر میگیرند، در حالیکه چنین فرضی در عمل صحت ندارد. در حالاتی که زبری هممرتبه با ضخامت فیلم سیال است، تأثیر قابل توجهی بر پارامترهای عملکرد یاتاقان خواهد داشت. هندسه سطح یاتاقان آنچنان نامنظم است که گاه اجباراً از مدل های آماری استفاده میشود. معمولا، حل تحلیلی معادلات حاکم در حالاتی که زبری موجود است، بسیار دشوار است. در این مقاله با استفاده از روش المان محدود به بررسی تأثیر زبری سطح بر فشار و میزان تحمل بارهای عمودی و مماسی یاتاقانهای لغزشی پلهای پرداخته شده است. مسأله به ازای دو پروفیل زبری مختلف بررسی و نتایج با هم مقایسه شدهاند که همخوانی نسبتا خوبی را نشان میدهند.

واژههای کلیدی: روان کاری، زبری سطح، یاتاقانهای لغزشی پلهای، المان محدود، فشار، میزان تحمل بار عمودی و مماسی

Investigation of Surface Roughness Effect on the Lubrication Performance of the Sliding Bearings

M.H. Ghanaatian, M. Khodadad, and A. Dashti- Rahmatabadi

Mech. Eng. Dep't. Yazd Univ.

(Received: 20 Nov. 2009 ; Accepted: 23 Apr. 2011)

ABSTRACT

In lubrication theories, the bearing surfaces are considered smooth, which is not really true. It has been shown in cases where the roughness is in the same order as the lubricant film that there would be a major effect in bearing performance. The surface geometry is so irregular that it is sometimes necessary to use statistical models. Usually, when we are faced with roughness effects, the analytical solution is very difficult. In this paper, finite element method is used to examine the roughness effects on the performance parameters of step slider bearings. The problem was solved for two different surface profiles and the results were compared showing relatively close agreements.

Keywords: Lubrication, Surface Roughness, Step Sliding Bearing, Finite Element, Pressure, Normal and Tangential Load Capacity

۲-استاديار(نويسنده پاسخگو): khodadad@yazduni.ac.ir

hadi.ghanaatian@gmail.com -کارشناس ارشد: ۱-کارشناس

۳–دانشیار: dashti@yazduni.ac.ir

فهرست علائم

$$c$$
 دامنه زبری در تابع توزیع احتمال بتا
 $p(x)$ ماتریس سختی مربوط به تابع (x) k_p
 $k(x)$ ماتریس سختی مربوط به تابع (x) k_k
 k_g ماتریس سختی کل
 K_g ماتریس سختی کل
 N تابع شکل
 pr متغیر ثانویه
 pr منغیر ثانویه
 pr ماتریس های مربوط به شرایط مرزی
 r_{α}, r_q
فشار در یاتاقان
 w_x ظرفیت تحمل بار مماسی
 w_x ظرفیت تحمل بار مماسی
 w_z
 $f(x)$
 $f(x$

fr(x) پروفیل زبری

علائم يونانى

ضرایب مربوط به شرایط مرزی lpha,eta متغیر زبری تصادفی ${oldsymbol {\cal E}}$

۱– مقدمه

سطوح صاف در مقیاس اتمی، کاملاً تخت نیستند. هر چند دقت زیادی در هنگام ساخت در مورد صیقلی بودن سطوح به کار میرود اما سرعت افزاینده تولید و روشهای جدید، مشخصات مربوط به سطوح را تغییر میدهند. هندسه واقعی سطح به حدی پیچیده است که با تعداد محدودی از پارامترها نمی توان آن را به خوبی بیان نمود [۱]. مشخصههای هندسی

سطوح را به سه دسته عمده تقسیم بندی می کنند. دسته اول خطای شکل که ممکن است شکل سطوح، به علت خطا در فرآیند ساخت، از فرم مشخص شده خارج شود. دوم موجی بودن سطح که به خاطر موجهای نسبتاً بلند همراه با ارتعاشات ناخواسته در ماشین ابزار اتفاق می افتد و سوم زبری که علاوه بر موارد فوق، به واسطه بی نظمی های فرآیند تولید و برش ممکن است اتفاق بیفتد [۲].

در روان کاری یاتاقانهای صاف و بدون زبری سطح که حالتی غیر واقعی است میتوان با دقت خوبی از مدل کردن معادله رینولدز برای یافتن فشار استفاده کرد. معادله رینولدز در یاتاقان دارای زبری هم کاربرد دارد اما برای حل عددی مساله بایستی پارامترهایی دیگری نیز در نظر گرفته شود [۳]. در حالاتی که زبری هم مرتبه با ضخامت فیلم سیال است، زبری تأثیر قابل توجهی بر پارامترهای عمل کرد خواهد داشت [۸–۴].

از نمونه مدلهای ارائه شده برای زبری می توان به مقایسه فشار به دست آمده از آزمایش با مقدار تئوری درحالت زبری با پروفیلهای دایروی، چندجملهای و غیره اشاره کرد [۹]. با توجه به نوع پروفیل زبری، میزان اثر آن بر عمل کرد یاتاقان متفاوت خواهد بود. در یاتاقانهای از نوع سوزنی، جهت طولی زبری که در فرآیند ساخت ایجاد میشود، تأثیر زیادی داشته [۱۰] و در تماسهای از نوع الاستوهیدرودینامیکی میتوان اثر زبری عرضی را غالب دانسته و از پروفیل سینوسی برای مدل کردن زبری استفاده کرد [۱۱].

تاکنون مدلهای متفاوتی برای زیری ارائه شده است. به عنوان نمونه توراگا^۱ و همکاران مدل المان محدود یک بعدی برای یاتاقانهای هیدرودینامیکی ارائه نمودند [۱۲]. نادووینامانی^۲ و همکاران [۱۳] اثر زبری سطح بر روانکاری هیدرودینامیکی یاتاقانهای لغزشی پلهای در حالت یاتاقان متخلخل را مورد بررسی قرار دادند. از بررسیهای اولیه انجام شده با روش المان محدود، حل المان محدود جریان غیر قابل تراکم در مسائل روانکاری است [۱۴]. این روش نسبت به روشهای عددی دیگر مزایایی دارد. علاوه بر عمومیت آن نسبت به هندسه و تغییرات خواص میدان، تعریف شرایط

¹⁻ Turaga

^{2 -}Naduvinamani

مرزی بر مبنای فشار یا جریان و استفاده از شرایط تقارن از امتیازات دیگر آن میباشد. با ملاحظه کارهای انجام شده در زمینه زبری سطح میتوان به این نتیجه رسید که برخی از بررسیهای انجام شده مربوط به در نظر گرفتن و تخمین پروفیل مناسب برای زبری و برخی دیگر مربوط به ارائه تئوریهای مختلف برای بررسی این یدیده میباشد.گاه هندسه سطح آن چنان نامنظم است که ناگزیر به استفاده از مدلهای آماری خواهیم بود. برای مثال، یک پروفیل ممکن است به صورت یک پروسه تصادفی مدل شده باشد [۱۷-۱۵]. پارامترهای دیگری همچون لزجت نیز در عمل کرد یاتاقانهای دارای زبری مؤثر میباشد. به عنوان مثال تأثیر لزجت در ناپايدارى ياتاقانها خصوصا ياتاقانهاى گازى عامل مهمى بوده نمی توان از آن صرف نظر کرد. با وجود مزایای بی شمار یاتاقانهای گازی، آنها دارای محدودیتهایی میباشند که از مهمترین آنها کمی لزجت لایه روانکار، یعنی گاز است که باعث می شود سیستم یاتاقان آمادگی بیشتری برای ناپایداری داشته باشد [۱۸].

در یاتاقان مورد بحث این مقاله، روان کار از نوع روغنی بوده و لزجت فقط به عنوان یک متغیر ورودی در برنامه رایانهای ایفای نقش می کند. ضمنا جریان روان کاری به صورت آرام در نظر گرفته شده است. در یاتاقانهایی که با سرعتهای بالا سروکار دارند، فرض جریان آرام، فرض درستی نخواهد بود. در واقع، نمی توان از ترم اینرسی در مقایسه با ترم اصطکاک صرفنظر کرد و بایستی هر دو ترم را در محاسبات وارد کرد [۱۹]. در این مقاله، با در نظر گرفتن تابع توزیع احتمال بتا و توزیع سینوسی و با استفاده از روش المان واقع ضخامت لایه روان کار بر حسب این توابع بیان خواهد شد واقع ضخامت کایه روان کار بر حسب این توابع بیان خواهد شد و در نهایت با جایگذاری در معادلات حاکم، فشار و مابقی پارامترهای عمل کرد یاتاقان به دست خواهد آمد.

۲- تئوری روابط اساسی و شرایط مرزی حاکم بر یاتاقان بهصورت زیر میباشد.

۲–۱–معادله حاکم

صورت کلی معادلات ناویر – استوکس، شامل جملات اینرسی، فشار، جرمی و لزجت میباشد. بهطور کلی حل این معادلات بهصورت تحلیلی کار پیچیدهای است. در دستهای از مسائل فقط ترمهای فشار و لزجت، غالب هستند که آن جریانها را حرکت لزج آهسته مینامند و مسائل روانکاری فیلم سیال از این دسته میباشند. شکل تعدیل یافته معادله رینولدز حاکم بر یاتاقانهای هیدرودینامیکی بهصورت زیر میباشد:

$$\frac{\partial}{\partial x} \left(H^3 \frac{\partial p}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(H^3 \frac{\partial p}{\partial y} \right) = 12 u \eta_0 \frac{\partial H}{\partial x}.$$
 (1)
c, column column

خامت اسمی یاتاقان و پروفیل زبری مورد نظر در می آید: H(x) = h(x) + fr(x), (۲) h(x) = h(x) + fr(x), در این بررسی که عمل کرد یاتاقان پلهای مورد بحث قرار $\mathcal{R}$ رفتهاست، ضخامت اسمی یاتاقان در قسمتهای ورودی و $h(x) = h_o + s_h$ در $h(x) = h_o$ در این بری سطح

یاتاقان، استفاده از تابع بتا بهصورت زیر است:

$$f(\varepsilon) = \frac{15}{16c} \left(1 - \frac{\varepsilon^2}{c^2} \right)^2 , \quad -c \le \varepsilon \le c. \quad (7)$$

که مقدار این تابع به ازای ع های خارج از محدوده مذکور، برابر صفر است. با جایگذاریهای فوق در رابطه (۱)، میتوان فشار را در نقاط مختلف یاتاقان بهدست آورد. پس از بهدست آوردن فشار از رابطه (۱)، میتوان مؤلفههای نیروهای عمودی و مماسی را به دست آورد (شکل ۱).

شکل (۱): مؤلفههای نیروهای عمودی و مماسی.

که در آن، اندیسهای مربوط به
$$lpha$$
 و eta نشان گر شماره گره
هستند. فرم کلی جواب به صورت زیر در نظر گرفته می شود:
 $\mu(x) = \sum_{n=1}^{n} N(x) \mu(x)$

$$u(x) = \sum_{i=1}^{n} N_i(x)u(x_i)$$

$$\begin{pmatrix} u_1 \\ u_2 \\ \dots \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_1 \\ \dots \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u$$

$$= \begin{pmatrix} N_1 & N_2 & \cdots & N_n \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_2 \\ \vdots \\ u_n \end{pmatrix} \equiv \mathbf{N}^T \mathbf{d} \quad ,$$

که در آن، $N_i(x)$ ها همان توابع شکل هستند. مدل المان محدود رابطه (۱) را می توان به صورت زیر نوشت:

$$\mathbf{k}_{k}\mathbf{d} + \mathbf{k}_{p}\mathbf{d} + \mathbf{k}_{\alpha}\mathbf{d} = \mathbf{r}_{q} + \mathbf{r}_{\beta}$$
(10)

$$\mathbf{k}_{k}\mathbf{d} = \int_{x_{0}}^{x_{n}} k\mathbf{B}\mathbf{B}^{T} dx\mathbf{d} =$$
(19)

$$\int_{x_1}^{x_n} k(x) \begin{pmatrix} N_1 \\ N_2' \\ \vdots \\ N_n' \end{pmatrix} \begin{pmatrix} N_1' & N_2' & \cdots & N_n' \end{pmatrix} dx \begin{pmatrix} u_1 \\ u_2 \\ \vdots \\ u_n \end{pmatrix},$$

$$\mathbf{k}_{p} = \int_{x_{1}}^{n} (-p) \mathbf{N} \mathbf{N}^{T} dx \mathbf{d} =$$

$$= \int_{x_{1}}^{x_{n}} p(x) \begin{pmatrix} N_{1} \\ N_{2} \\ \vdots \\ N_{n} \end{pmatrix} (N_{1} \quad N_{2} \quad \cdots \quad N_{n}) dx \begin{pmatrix} u_{1} \\ u_{2} \\ \vdots \\ u_{n} \end{pmatrix} \mathbf{d},$$

$$= \int_{x_{1}}^{x_{n}} \mathbf{k}(x_{1}) u(x_{1}) \begin{pmatrix} 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix} =$$

$$= \int_{x_{1}}^{x_{1}} (\mathbf{N} + \mathbf{N} +$$

$$\begin{pmatrix} \alpha_n k(x_n) u(x_n) \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -\alpha_1 k(x_1) & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & 0 & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & -\alpha_n k(x_n) \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_1 \\ u_2 \\ \vdots \\ u_n \end{pmatrix},$$

$$w'_{za} = w'_{zb} = \int_{0}^{l} p dx,$$
 (*)

$$w'_{xb} = 0, \qquad (\Delta)$$

$$w'_{xa} = -\int_{h_o+sh}^{h_o} pdh = \int_0^l p \frac{dh}{dx} dx, \qquad (\mathcal{F})$$

$$w'_{xa} = -(ph)^{l}_{0} + \int_{0}^{l} h \frac{dp}{dx} dx = \int_{0}^{l} h \frac{dp}{dx} dx, \qquad (Y)$$

$$w'_{b} = (w'_{zb}{}^{2} + w'_{xb}{}^{2})^{1/2} = w'_{zb}, \qquad (\lambda)$$

$$w'_{a} = (w'_{za}{}^{2} + w'_{xa}{}^{2})^{1/2}, \qquad (9)$$

که در آن، a و b نشاندهنده سطوح بالایی و پایینی یاتاقان هستند.

۲-۲- شرایط مرزی

شرایط مرزی برای حل معادله موردنظر بر روی متغیر وابسته (فشار) اعمال می شود. فشار در ابتدا و انتهای یاتاقان برابر صفر است: p(0) = 0 و p(l) = 0.

۳- فرمول بندی المان محدود برای یاتاقان های لغزشی پلهای با سطوح زبر در این قسمت معادلات مربوط به المان دو گرهی برای مساله مقدار مرزی یک بعدی مرتبه دو بیان می شود [۲۰].

۳-۱- مدل المان محدود معادله حاکم بر هر المان را بهصورت زیر در نظر گرفته

میشود: [۱۳]:

$$\frac{d}{dx}\left(k(x)\frac{du}{dx}\right) + p(x)u(x) + q(x) = 0,$$

$$x_1 < x < x_n.$$
(11)

$$-\frac{du(x_1)}{dx} = \alpha_1 u(x_1) + \beta_1, \qquad (17)$$

$$\frac{dx}{du(x_n)} = \alpha_n u(x_n) + \beta_n, \qquad (17)$$

۵۶

$$\mathbf{r}_{q} \equiv \int_{x_{1}}^{x_{n}} q(x) \begin{pmatrix} N_{1}(x) \\ N_{2}(x) \\ \vdots \\ N_{n}(x) \end{pmatrix} dx = \begin{pmatrix} \int_{x_{1}}^{x_{n}} qN_{1}dx \\ \int_{x_{1}}^{x_{n}} qN_{2}dx \\ \vdots \\ \int_{x_{1}}^{x_{n}} qN_{n}dx \end{pmatrix}, \quad (19)$$

$$\mathbf{r}_{\beta} = \begin{pmatrix} k(x_1)\beta_1 \\ 0 \\ \vdots \\ k(x_n)\beta_n \end{pmatrix}.$$
(7.)

-۲-۳ ماتریس های المان با مقایسه معادله ۱ و صورت کلی رابطه (۱۱) داریم: $\partial(h(x) + fr(x))$

$$q(x) = -12\eta_0 u \frac{\partial(h(x) + fr(x))}{\partial x}, \qquad (1)$$

ماتریس $\mathbf{k}_k$ و $\mathbf{r}_q$ برای قسمتهای ورودی و خروجی به ازای توابع شکل خطی به صورت زیر در می آید:

$$\mathbf{k}_{ki} = \int_{x_1}^{x_2} ((h_o + sh) + fr(x)) dx \times \begin{bmatrix} 1 & -1 \\ -1 & 1 \end{bmatrix}, \quad (\Upsilon\Upsilon)$$

$$\mathbf{k}_{ko} = \int_{x_1}^{x_2} (h_o + fr(x)) dx \times \begin{bmatrix} 1 & -1 \\ -1 & 1 \end{bmatrix}, \quad (1)$$

$$\mathbf{r}_{qi} = 12u\eta_0 \times \int_{x_1}^{x_2} \frac{\partial(h_o + sh + fr(x))}{\partial x} dx \times \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix}, \quad (\Upsilon \mathfrak{f})$$

$$\mathbf{r}_{qo} = 12u\eta_0 \times \int_{x_1}^{x_2} \frac{\partial(h_o + fr(x))}{\partial x} dx \times \begin{pmatrix} 1\\ -1 \end{pmatrix}.$$
 (Ya)

اندیس های i و o نمایان گر قسمت ورودی و خروجی یاتاقان هستند.

$$K_{g} = \begin{bmatrix} K_{11}^{(1)} & K_{21}^{(1)} & 0 & \cdots & 0 \\ K_{21}^{(1)} & K_{22}^{(1)} + K_{11}^{(2)} & K_{12}^{(2)} & \cdots & 0 \\ 0 & K_{21}^{(2)} & K_{22}^{(2)} + K_{11}^{(3)} & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & K_{12}^{(1)} \\ 0 & 0 & 0 & K_{21}^{(n)} & K_{22}^{(n+1)} \end{bmatrix},$$

که با جای گذاری ماتریس سختی مربوط به هر المان به ازای مدل دو الماني داريم:

$$\begin{split} K_{g} &= \\ \begin{bmatrix} \frac{(h_{o} + sh)^{3}}{he_{i}} & -\frac{(h_{o} + sh)^{3}}{he_{i}} & 0\\ -\frac{(h_{o} + sh)^{3}}{he_{i}} & \frac{(h_{o} + sh)^{3}}{he_{i}} + \frac{h_{o}^{3}}{he_{o}} & -\frac{h_{o}^{3}}{he_{o}}\\ 0 & -\frac{h_{o}^{3}}{he_{o}} & \frac{h_{o}^{3}}{he_{o}} \end{bmatrix}. \end{split}$$

ر دو شرط مرزی بر روی متغیر اولیه (فشار) اعمال می شود، بدین نحو که فشار در ورود و خروج برابر صفر خواهد بود. به عبارتی اگر تعداد کل المانها را n بگیریم (شکل ۲)، فشار درگره اول المان اول و گره دوم المان آخر برابر صفر می باشد:

$$u_1 = pr_1^{(1)} = 0$$
 , $u_{n+1} = pr_2^{(n)} = 0.$ (YA)

$$h_{1} + h_{2} + h_{c} + h_{c} + h_{N} + h_{N$$

$$u(x) = \begin{pmatrix} 0 \\ u_2 \\ u_3 \\ \vdots \\ u_n \\ 0 \end{pmatrix}.$$
 (Y9)

فشار در گرههای داخلی از مجهولات مسأله میباشد. از طرف دیگر متغیر ثانویه که در واقع همان گرادیان فشار است، در دو گره ابتدایی و انتهایی مجهول است. در گرههای داخلی گرادیان فشار معلوم است. با توجه به پیوستگی فشار، برای تمامی گرههای داخلی به جز گره واقع در پله داریم: $P = n_{c}^{(i-1)} + n_{c}^{(i)} = 0$

 $P_i = p_2^{(i-1)} + p_1^{(i)} = 0.$ (7.) (n+1)×1 (n+1, 2) که ماتریسی P، (n+1)×1 (n+1) که ماتریسی P، (n+1) که ماتریسی P_i (n+1) که ماتریسی P_i (n+1)

$$P(x) = \begin{pmatrix} P_{1} \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \\ P_{m} \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \\ P_{n} \end{pmatrix}.$$
 (*1)

عبارت P_m ، گرادیان فشار در پله را بیان می کند و بایستی با استفاده از شرط پیوستگی فشار و برابری جریان برای نواحی ورودی و خروجی بهدست آید. با توجه به ناپیوسته بودن $\frac{du(x_m)}{dx}$ متغیر ثانویه در گره واقع در پله، دو مقدار متفاوت $\frac{du(x_m)}{dx}$ برای این گره خواهیم داشت. برای بهدست آوردن P_m داریم: $P_m = (h_o + sh)^3 (\frac{d(pr)}{dx})_i - h_o^3 (\frac{d(pr)}{dx})_o$. (۳۲) با داشتن P_m از رابطه (۳۲) و جای گذاری در رابطه (۱۵) با داشتن از معادلات دامنه فشار را در نقاط مختلف بهدست آورد. با داشتن توزیع فشار، مقادیر ظرفیت تحمل بار عمودی و افقی و نیروهای برشی به دست خواهد آمد. شکل ۳ نمونه

شماتیک از توزیع فشار در حالت تحلیلی را نشان میدهد. با داشتن توزیع فشار، مقادیر ظرفیت تحمل بار عمودی و افقی و نیروهای برشی بهدست خواهد آمد.

شکل (۳): توزیع فشار در یاتاقان پلهای با سطوح صاف.

نکته اساسی در المانبندی یاتاقان آن است که برای بالاتر بردن دقت جواب، بایستی امکان تعیین تعداد هر عدد گره دلخواه به ازای هر نیم موج سینوسی و یا هر دوره تناوب در تابع بتا وجود داشته باشد. تعداد المانهای قسمت ورودی و خروجی توسط کاربر به برنامه داده خواهد شد. البته تعداد المانهای قسمت ورودی و خروجی یاتاقان میتواند متفاوت انتخاب شود. طبیعی است که برنامه باید با تغییر تعداد المانها، شماره گره جدید متناسب با پله را تعیین کند که برابر شماره سطر متناظر در ماتریس متغیر ثانویه میباشد.

۴- نتایج و بحث

در این قسمت عمل کرد یاتاقان در حالات بدون زبری و دارای زبری مقایسه شده پارامترهای عمل کرد یاتاقان در اثر افزایش ضریب ارتفاع زبری مورد بررسی قرار گرفته و در مورد نتایج حاصله بحث خواهد شد.

۴-۱- مقایسه عملکرد یاتاقان در حالات بدون زبری و دارای زبری

در این قسمت، تأثیر عامل زبری بر توزیع فشار و ظرفیت تحمل بار عمودی نشان داده شده است. شکل ۴، فشار ماکزیمم بدون بعد بر حسب طول بدون بعد یاتاقان در حالات بدون زبری و دارای پروفیل زبری سینوسی و بتا با ضریب ارتفاع زبری ۳/۰ در یاتاقان پله ای را نشان میدهد. در حالت بدون زبری جواب بهدست آمده با جواب حاصل از حل تحلیلی تطابق کامل دارد. در حالتی که زبری وارد مسأله شود، فشار نیز افزایش خواهد یافت.

برای اعتبارسنجی جواب و اطمینان از عمل کرد صحیح برنامه رایانه ای، پروفیل فشار در حالت یاتاقان پله ای با حل تحلیلی مساله مقایسه شده و تطابق کامل آن در شکل $\mathbf{i}$ نشان داده شده است. از طرفی جواب همین برنامه برای یاتاقان با سطح شیبدار، هم در حالت یاتاقان صاف و هم یاتاقان با سطوح زبر با کار انجام شده توسط زنگ^۱ و سیبل^۲ و برای فاکتور فشار ماکزیمم در پله مقایسه شده است. تغییرات فشار برای یاتاقان لغزشی دارای سطح شیبدار نیز در شکل $\mathbf{\Delta}$ نشان شده است. در حل تحلیلی، مقدار ماکزیمم فشار بدون فشار ماکزیمم بدون زبری برابر یک میشود. با توجه به شکل به دست آمده که با توجه به درصد خطای ۱٪، نمودار حل تحلیلی با تقریب بسیار خوبی منطبق با نمودار مربوط به یاتاقان صاف در شکل $\mathbf{\Delta}$ خواهد شد. درصد افزایش فشار

ماکزیمم برای پروفیلهای سینوسی و بتا به ترتیب برابر ۴۸/۴٪ و ۳۵/۵٪ است. در بررسی انجام شده توسط زنگ و سیبل به وسیله انتگرال عددی و تابع بتا برای یاتاقانهای لغزشی، فشار ماکزیمم در حالت یاتاقان صاف و یاتاقان با سطح شیبدار به ترتیب برابر ۳۵/۲ و ۳۵/۵ بهدست آمده است که این رشد ۳۵/۲ درصدی تطابق خوبی با رشد ۳۵/۵ درصدی حاصل از برنامه در حالت پروفیل بتا نشان میدهد [۲۱]. با توجه به صحت عمل کرد برنامه برای پارامتر فشار و داشتن روابط ظرفیت تحمل بارهای عمودی و مماسی و ... میتوان به درستی عمل کرد برنامه برای بقیه پارامترها پی برد. در هر دو نوع یاتاقان به ازای شرایط یکسان، پروفیل سینوسی اختلاف بیشتری در فشار به نسبت پروفیل بتا نشان میدهد؛ در حالی که یروفیل بتا، تغییر ملایمتری نسبت به یاتاقان صاف دارد. این نتیجه با در نظر گرفتن تغییرات هموارتر در تابع بتا قابل توجیه است. همان گونه مشاهده می شود در هر سه حالت، فشار ماکزیمم در پله اتفاق خواهد افتاد. در یاتاقان یلهای مقدار بدون بعد یارامتر مذکور برای حالت بدون زبری، ۰/۳۳۳ و برای حالت دارای زبری سینوسی و بتا به ترتیب ۰/۳۹۲ و ۰/۳۶۳ بهدست آمده است که معادل افزایش ۱۷٪ و ۹٪ در فشار می باشد (شکل ۴). از طرفی به علت ضخامت كمتر فيلم سيال در قسمت خروجي، نوسان فشار در آن قسمت بسیار بیشتر از قسمت ورودی است.

برای بررسی میزان تأثیر افزایش ضریب ارتفاع زبری بر عمل کرد یاتاقان مسأله برای هفت ضریب ارتفاع مختلف مورد بررسی قرار می گیرد. کم ترین ضریب ارتفاع زبری که صفر میباشد بیان گر یاتاقانِ کاملاً صاف است. در شکل ۶ ، فشار ماکزیمم و ظرفیت تحمل بار عمودی به ازای پروفیل های سینوسی و بتا مقایسه شده است. همان گونه که از این شکل پیداست به ازای افزایش ضریب ارتفاع زبری میزان افزایش در فشار ماکزیمم و بار عمودی پروفیل سینوسی بیشتر از بتا است. با افزایش ضریب ارتفاع زبری به یک میزان مشخص، نرخ افزایش فشار ماکزیمم در مقایسه با نرخ افزایش ظرفیت تحمل بار عمودی، مقدار بیشتری را نشان میدهد. شیب متوسط افزایش فشار در پروفیل های سینوسی و بتا به ترتیب مرابر ۱۹۵۶ و ۱۹۰۶ است. در حالی که این شیب برای ظرفیت تحمل بار عمودی به ازای دو پروفیل های شینوسی و بتا به ترتیب

¹⁻ Tzeng

²⁻ Saibel

۵٩

میباشد. شکل ۲ تغییرات فشار ماکزیمم را بهازای کاهش طول موج زبری (افزایش تعداد نیم موجها) نشان میدهد.

شکل (۷): مقایسه فشار ماکزیمم بدون بعد در پروفیلهای سینوسی و بتا به ازای ت**ن**ییر در طول موج زبری.

همان گونه که در شکل **Y** مشاهده می شود، با افزایش تعداد نیم موجها، فشار ماکزیمم پله و میزان بار عمودی کاهش خواهد داشت. میزان افت این دو پارامتر برای پروفیل سینوسی در شرایط برابر، بیشتر از پروفیل بتا می باشد. میانگین درصد کاهش فشار در پروفیل سینوسی نسبت به بتا میانگین درصد کاهش فشار در پروفیل سینوسی نسبت به بتا به ترتیب ۳۹٪ به ۲۸٪ می باشد. این کاهش، در مورد ظرفیت تحمل بار عمودی ۳۵٪ به ۲۵٪ است. همچنین مشاهده می شود که به ازای افزایش تعداد طول موجها از یک حد خاص مقدار متوسط پارامترهای مذکور ثابت خواهند شد. این مقدار بدون بعد برای فشار در پروفیل های سینوسی و بتا به ترتیب برابر ۸۵/۰ و ۲۹/۰ و برای ظرفیت تحمل بار عمودی برابر برابر ۱۵۸۰ و ۲۹/۰ و برای ظرفیت تحمل بار عمودی برابر

پروفیل سینوسی به مقدار ثابتی خواهند رسید که نشاندهنده رفتار ملایمتر پروفیل بتا میباشد.

۴−۲−تغییر پارامترهای عمل کرد یاتاقان در اثر افزایش ضریب ارتفاع زبری در ضخامتهای مختلف فیلم سیال در شکل ۸، تغییرات در اثر افزایش زبری سطح به ازای ضخامتهای مختلف فیلم سیال برای پروفیل بتا نشان داده شده است. در این نمودار، ضخامت فیلم سیال به صورت ضریبی از ارتفاع پله در نظر گرفته شده است.

شکل (۸): تغییرات فشار ماکزیمم بر حسب ضریب ارتفاع در پروفیل بتا به ازای ضخامتهای مختلف فیلم سیال.

در جدول ۱ فشارها به ازای ضریب ارتفاع زبری ۲/۳ در هر دو پروفیل مورد مقایسه قرار گرفته است. این جدول نشان می دهد که در شرایط مساوی، میزان افزایش فشار ماکزیمم در پروفیل سینوسی بیشتر از پروفیل بتا است. این میزان افزایش، به ازای افزایش ضریب ارتفاع زبری در ضخامتهای کوچک تر فیلم سیال مشهودتر بوده و هر چه که ضخامت فیلم سیال بیشتر شود اثر افزایش زبری سطح، کمتر خود را نشان خواهد داد. در واقع بر خلاف اثر افزایش ضریب ارتفاع زبری که منجر به افزایش فشار می شود، افزایش ضخامت فیلم سیال منجر به کاهش فشار می شود، افزایش ضخامت فیلم

یک مقایسه عددی این مسأله را بهتر بیان خواهد کرد. مقدار فشار ماکزیمم بدون بعد در حالت یاتاقان صاف با ضخامت فیلم سیال ho = 0.75 * sh برابر ۰/۵۲ بهدست آمده است. این در حالی است که در ضخامت ho = 1.25 * sh، با ضریب ارتفاع زبری ۰/۳، مقدار ماکزیمم فشار بدون بعد، ۰/۲۹ میباشد. بیشترین کاهش

فشار، در اثر افزایش ضخامت فیلم سیال، به ازای نسبتهای فشار، در اثر افزایش ضخامت فیلم سیال، به ازای نسبتهای ho/sh کمتر از واحد و بیشتر از واحد بهدست آمده است. به گونهای که درصد افت فشار به ازای افزایش ضخامت از ho/sh تا ho = 0.75 * sh در یاتاقان با ضریب ارتفاع زبری ۲/۰ در پروفیل سینوسی و بتا به ترتیب ۵۰٪ و ۲۰٪ است. این در حالی است که مقادیر فوق به ازای افزایش ضحامت از ho = 3.25 * sh در یام در این افزایش ضحامت در پروفیل سینوسی و بتا به ترتیب ho/sh در یاری افزایش ضحامت از یا ضریب میارد مال این این در حالی است که مقادیر فوق به ازای افزایش ضحامت در پروفیل سینوسی و ۲۰٪ می باشد.

ارتفاع زبری ۰/۳ در دو پروفیل سینوسی و بتا.			
فشار ماکزیمم در	فشار ماکزیمم در	ضخامت	
پروفیل بتا	پروفیل سینوسی	فيلم سيال	
• 1688	•/6998	ho = .75 * sh	
•/2672	۰/۲۹۷۲	ho = 1.25 * sh	
•/1479	•/17•4	ho = 1.75 * sh	
٠/•٩٠٧	•/\•A	ho = 2.25 * sh	
•]•8•1	·/· VTD	ho = 2.75 * sh	
•/• 477	•/•۵۲٨	ho = 3.25 * sh	

بر حسب ضريب ارتفاع در پروفيل بتا.

در شکل **۹** اثر ضریب ارتفاع بر ظرفیت تحمل بار مماسی نشان داده شده است. همان طور که در این شکل مشاهده میشود با افزایش ضریب ارتفاع زبری، میزان ظرفیت تحمل بار مماسی نیز افزایش مییابد. این افزایش، نسبت به افزایش بار عمودی بیشتر است که به علت تأثیر مستقیم ضخامت فیلم سیال در رابطه مربوط به محاسبه بار مماسی می باشد. در اینجا نیز هر چه ضخامت فیلم سیال بیشتر شود اثر زبری،

خامت از $bo = 3.25 \cdot sh$ ت $bo = 3.25 \cdot sh$ در ضخامت فیلم سیال، اثر وفیل سینوسی و بتا به ترتیب ۲۸٪ و ۳۰٪ میباشد. کاهشی ضخامت، از مورد کاهشی ضخامت، از مورد کاهشی ضخامت، از مورد از مفادیر فشار ماکزیمم بدون بعد به ازای ضریب ارتفاع زبری ۲/۳ در دو پروفیل سینوسی و بتا. یاتاقان صاف هستند خطو

جدول (۲): مقادیر بار مماسی به ازای ضریب ارتفاع زبری

۲۰۰۰ کار کو پروخیل سیکوسی و بک			
بار مماسی در	^ہ بار مماسی در	ضخامت فيلم سيال	
پروفیل بتا	پروفیل سینوسی		
•/٧٣٨۶	۰/۹۰۵	ho = .75 * sh	
•/٣٧٧٢	•/۴٩٣۴	ho = 1.25 * sh	
•/7797	•/٣١٣۴	ho = 1.75 * sh	
•/١۵١	•/7194	ho = 2.25 * sh	
•/\• \ Y	+/1848	ho = 2.75 * sh	
·/· \Y	•/1797	ho = 3.25 * sh	

۴-۳- تغییر پارامترهای عمل کرد یاتاقان در اثر کاهش طول موج زبری در ضخامتهای مختلف فیلم سیال

برای این منظور، تغییرات در فشار بهصورت نموداری برای بتا رسم شده است. کاهش طول موج با افزایش تعداد امواج در یک طول مشخص، معادل میباشد. شکل ۱۰ تغییرات فشار ماکزیمم پله را برای پروفیل مذکور نشان میدهند. همچنین

www.SID.ir

کمتر خود را نشان خواهد داد. همچنین در جدول ۲ به ازای ضریب ارتفاع زبری ۰/۳، بار مماسی در دو پروفیل، مورد مقایسه قرار گرفته است. همان طور که در این جدول مشاهده می، شود، تغییرات ظرفیت تحمل بار مماسی بر حسب ضریب ارتفاع در پروفیل سینوسی نسبت به تغییرات مشابه در پروفیل بتا بیشتر است. هرچند همانند نمودار فشار، با افزایش ضخامت فیلم سیال، اثر افزایش زبری کمتر خود را نشان میدهد، اما تأثیر افزایشی ضریب ارتفاع در مقایسه با تأثیر کاهشی ضخامت، از مورد مشابه فشار، بیشتر است. برای درک بهتر این موضوع اگر در شکل ۹ از نقاطی که معادل فشار در یاتاقان صاف هستند خطوطی موازی رسم شود، مشاهده می-شود که این خطوط، نمودارهای پایینتر که مربوط به ضخامتهای بیشتر هستند را در چندین نقطه قطع میکنند. نقاط تقاطع بهدست آمده نشان دهنده ميزان ضريب ارتفاع زبری در ضخامتی است که بار مماسی آن با بار مماسی مربوط به یاتاقان صاف با ضخامت کمتر برابری میکند. به عبارت دیگر این نقاط نمایان گر نقطه شروع غلبه تأثیر ضریب ارتفاع بر ضخامت فيلم سيال هستند.

در جدول**۳**، مقدار فشار ماکزیمم بدون بعد در ضخامتهای مختلف فیلم سیال در ضریب ارتفاع ۰/۳ پس از میرایی نسبی به ازای دو پروفیل با هم مقایسه شده است.

جدول (۳): مقادیر فشار ماکزیمم بدون بعد به ازای ضریم ارتفاع ۰/۳.

فشار ماکزیمم در	فشار ماکزیمم در	ضخامت فيلم سيال
پروفيل بتا	پروفیل سینوسی	
·/۵۶۲۲	۰ <i>/۶</i> ۰۱۹	ho = .75 * sh
•/۲۵۵۵	•/784%	ho = 1.25 * sh
•/١٣٧۴	•/\۵٨۶	ho = 1.75 * sh
•/• 879	۰/۰۹۸۶	ho = 2.25 * sh
•/•۵۴	•/•۶۶۲	ho = 2.75 * sh
•/•٣٧۴	•/• 41	ho = 3.25 * sh

با توجه شکل ۱۰ و جدول ۳ مشاهده می شود که فشار ماکزیمم به ازای تعداد موجهای کم، در پروفیل سینوسی بیشتر از پروفیل بتا است اما با افزایش تعداد طول موجها، تفاوت فشار کمتر خواهد شد. در اینجا نیز با افزایش ضخامت فیلم سیال، اثر کاهش طول موج زبری کمتر نمایان خواهد بود. هر دو عامل کاهش موج زبری و افزایش ضخامت فیلم سیال، باعث افت فشار در یاتاقان می شوند اما افزایش ضخامت، نقش به مراتب عمدهتری را در کاهش فشار ایفا می کند. برخلاف اثر افزایش ضریب ارتفاع که همواره با افزایش آن، فشار روند افزایشی دارد، با کاهش طول موج زبری پس از تعداد مشخص، فشار به مقدار ثابتی خواهد

www.SID.ir

رسید. از طرفی مشاهده میشود که تغییر در ضریب ارتفاع زبری نسبت به تغییر در طول موج زبری به مراتب اثر بیشتری بر عمل کرد یاتاقان دارد. این نتیجه با نتیجه به دست آمده از مرجع [۲۱] هم خوانی دارد. روند کلی این تغییرات برای ظرفیت تحمل بار عمودی هم برقرار است. در اینجا نیز بیشترین کاهش فشار ایجاد شده در اثر افزایش ضخامت فیلم سیال، برای نسبتهای ho/sh کمتر از واحد و بیشتر از واحد به دست آمده است. به طور مثال درصد افت فشار به ازای افزایش ضخامت از ho = 0.75 ته ازای افزایش ضخامت از ho = 1.25 sh یروفیل سینوسی و بتا به ترتیب برابر ۵۲٪ و ۵۴٪ است در پروفیل سینوسی و بتا به ترتیب برابر ۵۲٪ و ۵۴٪ است در و بتا به ترتیب برابر ۵۲٪ و ۶۵٪ است در و بتا به ترتیب برابر ۵۲٪ و ۶۵٪ است در و بتا به ترتیب برابر ۵۲٪ می اشد.

۵- نتیجهگیری

در این مقاله ابتدا تأثیر زبری بر عمل کرد یاتاقان لغزشی پلهای بررسی و سپس تغییرات در پارامترهای عمل کرد یاتاقان در اثر تغییر در سه عامل ضریب ارتفاع زبری، طول موج زبری و ضخامت فیلم سیال در دو پروفیل مختلف محاسبه و نتایج حاصله با هم، مقایسه گردید. نتایج حاکی از آن است که؛ مقدار ۱ - با ایجاد عامل زبری، فشار افزایش یافته و بیشترین مقدار افزایش فشار، در پله یاتاقان ایجاد میشود. متناسب با افزایش فشار، ظرفیت تحمل بار عمودی نیز افزایش مییابد. افزایش فشار در پروفیل سینوسی بیش از پروفیل بتا است،

۲- روند افزایش فشار و بار با افزایش ضریب ارتفاع زبری، بیشتر خواهد شد. این اثر در ضخامتهای کوچکتر فیلم سیال بیشتر مشهود است. افزایش ضریب ارتفاع زبری منجر به افزایش بار مماسی نیز میشود. این تأثیر بیش از تأثیر مشابه در مورد فشار است. به ازای یک میزان مشخص از زبری، در پروفیل سینوسی، افزایش فشار، بار عمودی و بار مماسی بیشتری نسبت به پروفیل بتا ایجاد میشود،

۳- با کاهش طول موج زبری، فشار ماکزیمم و ظرفیت تحمل بار عمودی کاسته میشود. در تعداد طول موجهای کم، فشار ماکزیمم و بار عمودی در پروفیل سینوسی نسبت به بتا اختلاف بیشتری را در مقایسه با طول موجهای بیشتر نشان Tech., Vol. 193, pp. 324-330, 1971.

- Christensen, H. and Tonder, K. "The Hydrodynamic Lubrication of Rough Journal Bearing", ASME J. Lub. Tech., Vol. 95, pp. 166-172, 1973.
- Elrod, H.G. "A Review of Theories for the Fluid Dynamic Effects of Roughness on Laminar Lubrication", The 4th Leeds-lyon Symp., Lyon. Mech. Eng. Publishers, pp. 11-26, London, 1978.
- Majumdar, B.C. and Hamrock, B.J. "Effect of Surface Roughness on Hydrodynamic Bearings", NASA Tech. Memorandum, NASA, Washington DC, 1981.
- Sharma, R.K. and Pandey, R.K. "Experimental Studies of Pressure Distributions in Finite Slider Bearing with Single Continuous Surface Profiles on the Pads", Tribology Int., Vol. 42, No. 7, pp. 1040-1045, 2009.
- Krupka, I., Sperka, P., Hartl, M., Xue Jin, S., and Xiao Yang, C. "Effect of Real Longitudinal Surface Roughness on Lubrication Film Formation within Line Elasto-hydrodynamic Contact", Tribology Int., Vol. 43, No. 12, pp. 2384-2389, 2010.
- Kumar, P., Jain, S.C., and Ray, S. "Effect of Transverse Surface Roughness and Additives in TEHD Contacts", Tribology Int., Vol. 41, No. 6, pp. 502-514, 2008.
- Turaga, R., Sekhar, A.S., and Majumdar, B.C. "Stochastic FEM Model of One-dimensional Hydrodynamic Bearings with Rough Surfaces", Wear, Vol. 197, No's. 1-2, pp. 221-227, 1996.
- Naduvinamani, N.B. and Siddangouda, A. "Effect of Surface Roughness on the Hydrodynamic Lubrication of Porous Step-Slider Bearings with Couple Stress Fluids", Tribology Int., Vol. 40, No. 5, pp. 780-793, 2007.
- Reddi, M.M. "Finite Element Solution of the Incompressible Lubrication Problem", J. Lubrication Tech., Transactions of ASME, Vol. 91, pp. 524-533, 1969.
- Sun, D.C. and Chen, K.K. "First Effects of Stokes Roughness on the Hydrodynamic Lubrication", Transactions of ASME., Vol. 99, pp. 2-9, 1977.
- Nakamura, T. "The Analysis of Surface Roughness Curves", J. Soc. of Precision Eng. of Japan, Vol. 25, pp. 56-62, 1959.
- 17. Ranganath-Nayak, P. "Random Process Model of Rough Surfaces", J. Lubrication Tech., Trans. ASME, Vol. 93, pp. 398-407, 1971.

میدهد. میزان افت فشار و ظرفیت تحمل بار عمودی به ازای یک میزان مشخص از کاهش طول موج زبری در پروفیل سینوسی نسبت به بتا بیشتر است. با افزایش تعداد موجها که معادل کاهش طول موج زبری به ازای یک طول مشخص یاتاقان است فشار و بار عمودی به مقدار ثابتی خواهند رسید. در این بررسی، مشاهده شد که کاهش طول موج زبری بر عمل کرد یاتاقان، به مراتب تأثیر کمتری نسبت به ضریب ارتفاع زبری دارد که مؤید نتایج قبلی است و

 $^{+}$ برخلاف اثر افزایش ضریب ارتفاع زبری که منجر به افزایش فشار میشود، افزایش ضخامت فیلم سیال منجر به کاهش فشار در یاتاقان کاهش فشار خواهد شد. این تأثیر بر کاهش فشار در یاتاقان بیش از تأثیر افزایش فشار که نسبت ضخامت فیلم سیال میار میباشد. به طور مثال در حالتی که نسبت ضخامت فیلم سیال میباشد به ارتفاع زبری بر افزایش فشار میباشد. به از ای ضریب میباشد. به ارتفاع زبری (ho/sh) بیش از یک باشد، به ازای ضریب ارتفاع زبری، کمتر خواهد ارتفاع زبری ، کمتر خواهد ارتفاع زبری ، کمتر خواهد ارتفاع زبری ، کمتر خواهد به ارتفاع زبری ، کمتر خواهد ارتفاع زبری ، کمتر خواهد یاتاقانی با ضخامت کمتر از h و بدون زبری، کمتر خواهد ارتفاع زبری، نشار میبات میبات میبات میبات میبات میبات میبات میبات از ماکزیمم، از فشار مربوط به بود. این نکته نشان دهنده آن است که عامل زبری، بیشترین همان طور که پیشتر اشاره شد، در بررسیهای گذشته، نتایج حاکی از آن بود که در حالاتی که زبری هممرتبه با ضخامت فواهد فیلم سیال باشد، تأثیر قابل توجهی بر عمل کرد یاتاقان خواهد داشت.

مراجع

 Gadelmawlaa, E.S., Kourab, M.M., Maksoud, T.M.A., Elewaa, C,I.M., and Solimand, H.H. "Roughness Parameters", J. Material Processing Tech., Vol. 123, No. 1, pp. 133-145, 2002. روان کاری ایم برادران رحیمی، ا. " مبانی روان کاری فیلم سیال"، انتشارات دانشگاه فردوسی

مشهد، مشهد، ۱۳۷۷.

- 3. Larsson, R. "Modeling the Effect of Surface Roughness on Lubrication in all Regimes", Tribology Int., Vol. 42, No. 4, pp. 512-516, 2009.
- Christensen, H. "Stochastic Models of Hydrodynamic Lubrication of Rough Surfaces", Proc. Inst. Mech. Eng., Vol. 184, pp. 1013-1026, 1969.
- 5. Christensen, H. and Tonder, K. "The Hydrodynamic Lubrication of Rough Bearing Surfaces of Finite Width", ASME J. Lub.

- ۱۸. رشیدی میبدی، ر. و دشتی رحمت آبادی، ا. "بررسی آثار پارامترهای طراحی بر عملکردهای استاتیکی و دینامیکی یاتاقانهای گازی غیر مدور"، نشریه مکانیک هوافضا، جلد۴، شماره ۱، صص. ۱–۱۴، ۱۳۸۷.
- ۱۹. عاطفی، غ.، قلی زاده، م.، و مقیمی، م. "تحلیل نیروهای مؤثر در روغنکاری یک یاتاقان لغزنده"، نشریه مکانیک هوافضا، جلد۳، شماره ۲، صص. ۱–۱۲، ۱۳۸۶.
- Asghar-Bhatti, M. "Fundamental Finite Element Analysis and Applications", John Wiley & Sons, New Jersey, 2005.
- 21. Tzeng, T. and Saibel, E. "Surface Roughness Effects on Slider Bearing Lubrication", ASLE Transactions, Vol. 10, No. 3, pp. 334-338, 1967.